

21

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
(CCIL)
Nr. 163
Marți,
23
Iulie
1991
3 lei

E de mirare, totuși, cum de a adunat Dumnezeu în țara asta o asemenea concentrație de escroci. Geme pământul de lichele. Acum parcă mai mult decât înainte, căci ce a reușit F.S.N.-ul, cel mai concret, este scoaterea în față a dubioșilor. Leprelor României le-a fost asigurat un cadru procedural și de acțiune (economic, politic etc.) convenabil de minune. Din perioada noastră tulbură și ne-fastă o să ne alegem cu niște duzini de patroni infecți, agramăți, interesați să potențeze criza la maximum. Nu te poți împiedica să constăți că prim-ministrul a pierdut pariul cu națiunea (făcut la Tv.) și că, cine știe, memoria urmașilor îi va păstra și cognomenul de „Bișnițarul”.

Concurența a minat înainte societățile umane. Hegel îi spune mai frumos: contradicție izvorită din alteritate. Sis-

HOMO HOMINI LUPUS

temele sociale, națiunile, colectivitățile puternice și creatoare au fost acelea care și-au asumat concurența. Și mai mult decât atât, prin constituții și legi, i-au asigurat fundamentul de desfășurare. Asta, deoarece competiția își are rost și finalitate doar acolo unde nu se trișează, unde sunt respectate niște reguli (în sport, acestei premise, fără de care sportul n-ar exista, i se spune fair-play). Altfel e suspendată. Efervescența valorilor și selectarea elitelor are loc numai în aceste condiții. Rolul statului este tocmai acela de a veghea la instalarea și funcționarea unei reale concurențe, în măsură a selecta oameni realmente valoroși și nu impostori. Asta se face prin reformă economică (asigură „întrecerea” pentru bogăție), culturală (selectează valori culturale), politică (înzestrează o țară cu politicieni și nu cu demagogi), administrativă etc.

Cea mai mare MISIE ce i-a revenit emanatului F.S.N. și emanațiilor sale era de a debloca un sistem social rigid, anihilat de absența competiției. Altfel spus, de a canaliza interesul personal (care până la urmă este tot una cu concurența) pe un făgaș bun. Și a dat chix. În sensul că singurii imuni la efectele crizei sunt escrocii, care înfloresc în acest mediu parazitărilor și îl susțin. E un cerc vicios: escroci și lichele politice = legi proaste și compromisiuri = competiție trucață, eludată = criză = lichele = legi proaste ș.a.

E adevărat că oriunde se strecoară și bandiți. Numai că cineva, îndrăgostit de națiune, trebuie să aibă grijă ca aceștia să fie cit mai puțini. Altfel, alunecă în tagma lor.

Lucian FILIP

CUGETUL ZILEI:

„Această stare socială e apoi caracterizată... prin dezvăluirea corupției, lipsei de rușine, de convingeri, de conștiință...”

IBRĂILEANU

Eveniment la Muzeul Civilizației Populare

Miine, 24 iulie a.c., la ora 17 va fi inaugurat noul pavilion expozițional din Muzeul Civilizației Populare din România printr-o mare expoziție de creație populară și artizanat organizată de cooperativă meșteșugărească. Vor fi amenajate standuri cu vânzare de covoare, țesături, lucrări în lemn și în piele, obiecte casnice, vestimentație, jucării, mileuri, bibelouri etc. Participă 24 de cooperative din principalele zone etnografice ale țării. Expoziția va rămâne deschisă timp de o lună.

SIBIU. Catedrala ortodoxă — un loc de reculegere, atât de necesară, acum, sufletelor noastre zbuciumate.

Foto: P. DUMBRĂVEANU

Abuzul la el acasă (I)

Până acum un an și opt luni pentru unii din români, România a fost raiul pe pământ. Viața trăită de ei era una roz. Toate le mergeau din plin, afaceri, slujbe, lo-

cuințe, pile, cunoștințe, relații, amante, ciubucuri etc. După revoluție, lucrurile s-au schimbat, viața bună a aces-

atingă scopurile personale. S-au cățărât în Guvern, în Parlament, prin prefecturi (mai ales) la conducerea societăților, la conducere, în general. Și pentru că nimeni nu mai știe cui se subordonează în țara aceasta, fiecare „șef” face ceea ce-l taie capul.

Foștii activiști sunt actualii activiști travestiți în tot felul de personaje și funcții. Vechile lor cuiburi sunt noile cuiburi de unde se aprovizionează, în continuare, cu toate bunătățile.

Vorbim de oamenii cocoțați în funcții de conducere, ale unei instituții, întreprinderi, societăți, care își văd mai aproape interesele personale

(Continuare în pag. a III-a)

Dan Ioan BOGDAN

I.A.S. RUJA

tor înviriți s-a cam terminat. Dar nu pentru multă vreme. După alegeri, au început din nou să scoată capul din vizuinele în care au stat ascunși, tremurând de frica miniei poporului. Au reînceput cursa spre „mai binele lor”, răspinzind în jur minciună, hoție, corupție. Nu ea pe vremea lui Ceaușescu, ci mai abtă. Acum nu mai aveau de cine să se teamă. Dumea era ocupată cu politica și mai binele țării, așa că ei au avut timp și loc să-și

Înmînarea «Brevetelor» de Erou al Revoluției

«BREVETUL» de Erou al Revoluției a fost înmănat unor Urmași ai Eroilor Martiri ai Revoluției din Decembrie 1989, în numele ființelor dragi pe care le-au pierdut în viltarea evenimentelor.

Ceremonia a avut loc simbolic, 20 iulie a.c., ora 10, în sala Studio a Casei de Cultură a Sindicatelor. Ei s-a înmănat «Brevetul» urmașilor a 48 dintre Eroii Revoluției. (Cum în Asociația Urmașilor Eroilor Martiri sunt cuprinși urmașii celor 68 de Eroii ai Revoluției, cei care nu au primit acum «Brevetul», acesta le va fi înmănat atunci când toate formalitățile necesare vor fi încheiate, conform Legii nr. 42/1990).

La ceremonie au participat urmașii Eroilor Martiri, dar și dl. Nan, prefectul județului, dl. Polefka, secretarul Prefecturii, dl. Popa, viceprimar, d-na Drăguțoiu, vicepreședinte al M.E.R., filiala Sibiu, care a înmănat «Brevețele» și dl. Soaită, contabilul șef al Prefecturii.

S-a păstrat un moment de reculegere în onoarea Eroilor Martiri ai Revoluției din Decembrie 1989.

D-nii Nan, prefectul județului și dl. Niță, președintele Asociației au făcut scurte alocuțiuni. D-nii Polefka și Soaită au făcut unele preci-

zări referitoare la aplicarea Legii nr. 42/1990 pentru cinstirea memoriei Eroilor Martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, precum și răniților din timpul Revoluției din decembrie 1989, dar și asupra Legii (adoptată în Parlament în 18 iunie 1991 — de ce atât de târziu? — n.n.) privind modificarea și completarea Legii nr. 42/1990.

La sfârșitul ceremoniei prin care d-na Drăguțoiu a înmănat urmașilor Eroilor «Brevetul» de Erou Martir, dl. Ioan Damian, membru al Asociației a mulțumit oficialităților prezente la această adunare festivă îndoliată și a ținut să atragă atenția asupra sfidării

(continuare în pag. a III-a)

Ovidiu TOMULEȚIU

Toți sîntem europeni

Vom publica, începînd de astăzi, proiectul Legii protecției minorităților naționale din România. Textul este redactat pe baza mai multor documente internaționale care privesc această problemă: Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată de O.N.U. la 10 decembrie 1948; Convenția pentru protecția drepturilor omului și libertăților fundamentale, adoptată de Consiliul Europei la 4 noiembrie 1950; Convenția privind lupta împotriva discriminării în domeniul învățămîntului, adoptată de UNESCO la 14 decembrie 1960; Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, adoptat de O.N.U. la 16 decembrie 1966; Actul final al Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa, semnat la Helsinki la 1 august 1975, precum și Acordul cu privire la protecția minorităților, încheiat cu România la Paris în 9 decembrie 1919 și altele.

Printre problemele esențiale care, prin rezolvarea lor corectă, vor contribui la democratizarea țării, se află și problema națională. Acceptînd standardele europene actuale vom dovedi că respectînd drepturile celorlalți ne respectăm pe noi.

(Continuare în pag. a IV-a)

Ion UNGUREANU

COMUNICAT

În ziua de 19 iulie 1991, a avut loc ședința largită a Comitetului de conducere al Organizației județene a P.N.L. Sibiu la care au participat dl. NICOLAE ENESCU, vicepreședinte al P.N.L. și dl. GHEORGHE VOINEA, consilier.

S-a hotărît dizolvarea comitetului pentru inactivitate în perioada postelectorală și rigiditate în stilul de muncă a unor membri din comitet.

A fost ales un nou comitet provizoriu în vederea pregătirii și desfășurării alegerilor județene P.N.L.

Componența noului comitet este următoarea: Ioan Ban (deputat în Parlamentul României), Vasile Galața, Constantin Panu, Dumitru Rotaru, Dan Neacșu, Radu Tudoran, Carmen Mureșan, Valeriu Niculescu, Filon Șerban, Vasile Vlad.

În funcția de președinte al comitetului a fost ales prof. Vasile Galața (39 ani), iar în funcția de secretar executiv a fost ales ing. Constantin Panu (36 ani).

(4486)

Președinte Vasile GALAȚA

Despre cuvînt

Cineva a avut curiozitatea să compare costul bănesc dintre o carte și... un glonte.

Rezultatul: cartea echivalează (sensibil) valoarea unui glonte. Semnul egalității are în acest hilar-real context valoarea unui avertisment.

Oricînd, ideea — ideaticul — concretizată prin cuvinte, poate fi ucisă, linșată, suprimată fără a sesiza diferența prețului. „La început a fost Cuvîntul” — iată cheia deslășirii înțelesurilor acestei lumi.

Știm, sau cel puțin avem cunoștință de fapt că trăim într-o criză morală profundă. În epoca „poleită” cu aur, cuvîntul nu a fost nici el scutit de mutilări. În mod premeditat, cuvîntul a fost depredat de sensurile și semnificațiile lui reale, adevărate, omenesti. Conotativul și denotativul s-au văzut „asediați”, sensurile deturnate, mesajul distorsionat.

Epoca limbajului de lemn ne-a făcut mai urîți din punct de vedere moral, mai indiferenți și reci. Ne-am autoexilat fiecare în forumul nostru interior, deliberînd cu resturi de cuvînt, cu jumătăți de adevăr, atîtea cite ne-au mai rămas și pe care nu am

vrut să le pierdem și nici să le uităm. Există un loc în care poetul T. Arghezi examinează, cu o acribie greu de egalat, valoarea cuvintelor, afirmînd în termenii exprimării directe că ele — CUVINTELE — pot să zgîrie, să muște, să doară, să înțepe, să urle, să zimbească, să măgu-

Minutul de adevăr

lească, să provoace, să aline, să suprimă.

Am ajuns să ne temem de anumite cuvinte, compromise prin golirea de conținut. Și totuși, odată, aceste cuvinte — azi ocolite cu grijă, chiar blamate — își aveau partea lor de adevăr, de comunicare și comuniune.

De fapt, oare, care este rostul cuvîntului? El este acela care intrupează valorile din sfera naturalului în sfera culturalului.

Umanizarea și umanitatea și-au așezat rosturile temeinice pe cuvîntul ziditor de

lumină, adevăr, toleranță, morală.

„Lăsați copiii să vină la mine” — propovăduiește Mîntuitorul.

De ce oare să nu procedăm la fel cu partea noastră de tezaur: lăsați cuvintele să se întoarcă la rosturile lor firești, să-și ocupe locul hărăzit de istorie și destin. Prin CUVÎNTUL primenitor, regenerat, ne vom vindeca neașteptat și miraculos. Virtuțile terapeutice ale cuvintelor au fost demonstrate științific. Să ne însănătoșim și prin Cuvînt. De fiecare depinde modul cum vom ști să le folosim. Este singura condiție, cea mai importantă.

Dorin GOGĂLEA

Notă După bunul plac

Ne-au crescut salariile, de nu avem unde și cum ne cheltui banii. Pentru asta muncim cîteva ore bune pe zi, cel puțin opt. Ne respectăm programul de lucru, că nu mai ține, ne bate colegul pe umăr și ne întreabă ce facem. O mare parte din noi au înțeles că a început o adevărată luptă pentru supraviețuire, în care trebuie să lăsăm glumele de-o parte și să așezăm în fața noastră doar seriozitatea.

Nu la aceeași concluzie a ajuns d-na Monica Pop, de la magazinul de produse lactate „Doina” din str. Turnului. Joi, 18 iulie 1991, la ora 16,30, magazinul era închis, deși are program pînă la ora 17,00. La intervențiile cetățenilor, d-na Monica Pop a spus că nu o interesează și că ea trebuie să facă ordine și să facă monetarul. Este adevărat, trebuie să facă ordine și monetarul, dar asta după închiderea magazinului.

Poate cei din conducerea societății la care lucrează d-na Pop, îi vor explica de ce este necesară respectarea unui program, sau îi vor găsi altceva de lucru.

(D.I.B.)

Hoțul de mașini

Unii fură din plăcere, alții fură de nevoie. Nu știm exact de ce a furat Andreica Adrian. Pasiunea lui în ale furtului, erau mașinile și obiectele din mașini.

De la o vîrstă fragedă Adrian a devenit un veritabil spărgător de mașini. A fost prins în octombrie 1990 și arestat pentru furturi repetate din mașini. Fura roți de rezervă, radio-casetofoane, scule, tot ce se putea lua. Părtaș la faptele sale a fost un coleg de generație și de pasiune, Filip Viorel.

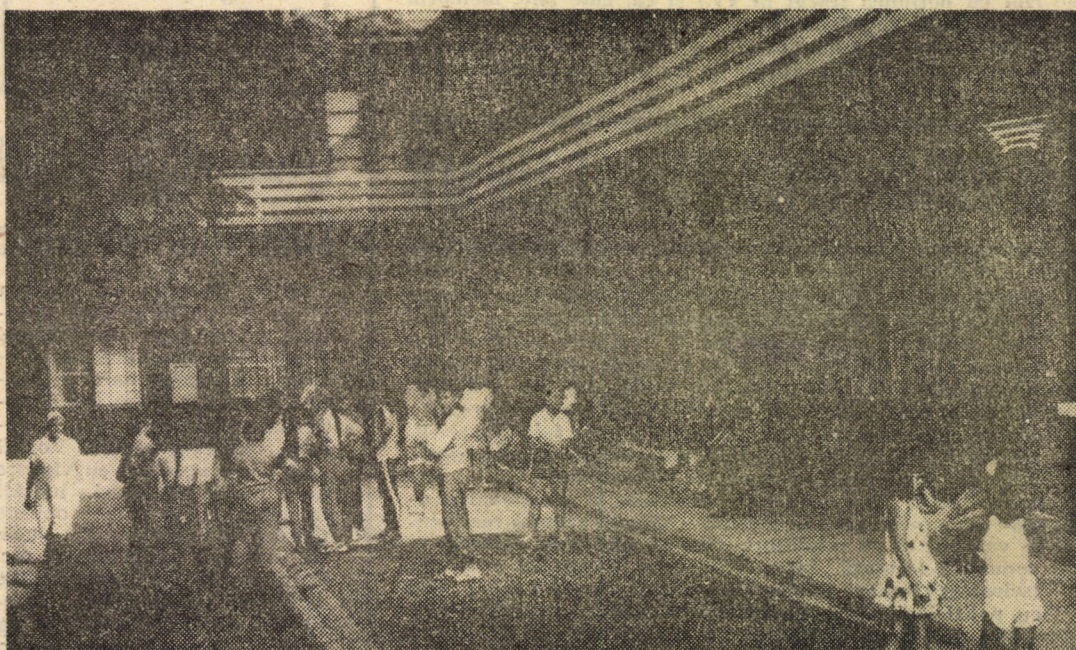
După ce a fost arestat a fost trimis în judecată, dar un complet de judecată îngăduitor l-a pus în libertate, în 19 februarie 1991. Fiind minor, toată lumea a fost îngăduitoare cu el.

Aventurierul nostru între timp a împlinit 18 ani, dar nu a renunțat la vechile pasiuni. Îl apuca tremurătul de cite ori trecea pe lângă o mașină mai dichisită, sau care avea ceva deosebit înăuntru. Așa că în noaptea de 23-24 iunie 1991, fură un autoturism Dacia 1300, cu nr. de înmatriculare 1-B-66104, împreună cu Vulpe Petru Remus. De data aceasta, „profesioniștii” schimbă numerele pentru a se pierde urma mașinii. După ce o folosesc cîteva zile, Andreica îi „lasă” mașina lui Vulpe, care este prins, undeva în Moldova, pe cînd își completa „cunoștințele” geografice. Vulpe a fost reținut și păgubașul și-a recăpătat mașina.

În tot acest timp, Andreica Adrian nu a stat cuminte. A ajuns la concluzia că este mai

comod să te plimbi cu mașina altuia decît pe jos. Așa că fură încă o mașină cu care se plimbă liniștit prin împrejurimile Sibului. A fost prins în 16 iulie 1991, în comuna Cristian, în timpul unei asemenea plimbări. A fost arestat pentru furturi de autoturisme și își așteaptă pedeapsa. Sperăm că de data aceasta judecătorii vor fi intransigenți și îl vor pedepsi pe măsura faptelor sale.

Dan Ioan BOGDAN

TABĂRA PENTRU COPII DE LA SĂLIȘTE: Loc de recreere și punct de plecare pentru cunoașterea frumoaselor meleaguri sibiene. În prima serie din acest an tabăra găzduiește școlari din orașele-martir Timișoara și București

Foto: Iulian PREDA

Incursiune în universul senectuții

În timp ce mințile tinerilor funcționau la capacitatea maximă pentru a promova testul de cunoștințe spre a-i propulsa în categoria studenților, la venerabilul așezămînt de pe str. Azilului nr. 4, reprezentante ale Organizației de femei a P.N.T.-c.d. Sibiu, interesate de semenele lor, făceau o vizită la Căminul de bătrîni și la Căminul-spital.

Vizita autorizată de dl. inspector Borș a avut ca obiectiv o primă luare de contact cu problematica femeilor care și-au încredințat existența acestei instituții.

Ne-au interesat condițiile de locuit, confortul, igiena, îngrijirile medicale, dar și nevoile de ordin intelectual și afectiv ale persoanelor vîrstnice din acest lăcaș. Călăuze

în această lume distinctă ne-au fost amabilele doamne Ramona Toderici — economistă și Tatiana Coman — asistentă socială.

Găzduit într-o clădire străveche (sec. al XIV-lea) Căminul de bătrîni ne-a surprins plăcut prin aspectul îngrijit, chiar cochec al holurilor și al birourilor. Interlocutoarele noastre ne-au asigurat, cu modestie, că aspectul civilizat se datorează și numeroaselor donații din străinătate, care, de altfel, pun la adăpost de multe griji pensionarele căminului.

Am vizitat cîteva camere, unele ordonate, altele mai puțin, în funcție și de exigențele locatelor. Abstracție făcînd de impresia generală bună, fiecare pat cu noptiera sa este un microunivers reprezentativ, întrucît detaliile, puținele obiecte expuse exprimă la modul sintetic o existență, un destin. Cuverturi țesute în „casă”, mileuri de dantelă, un șervet brodat, un bibelou, poze, iconițe, cărți (mai ales de rugăciuni) sînt deosebit de elocvente în acest univers, în care parcă timpul s-a oprit în loc.

Fiindcă incursiunea noastră a coincis cu ora mesei, ne-am interesat și de acest aspect. Discutînd cu femeile care nu se pot deplasa în sala de mese, dumnealor s-au declarat mulțumite de meniu, nu au formulat obiecții privitoare la calitate, cît despre cantitate ne-am convins „pe viu” că este îndestulătoare.

La căminul-spital pacientele cu deficiențe ale aparatului loco-motor erau hrănite cu răbdare și cu pricepere de către infirmiere, personalul fiind suficient, după asigurările d-rei Todericiu.

Aceasta ar însemna că prețutendenți să domnească aceeași curățenie „vizuală”, dar și „olfactivă”, în ton cu ambianța calmă, destinsă.

Am stat puțin de vorbă cu femeile care și-au manifestat disponibilitatea de a comunica, de a se confesa pentru a risipi înșingurarea datorată pierderii celor apropiați, ca d-na Lichici Ana — 93 ani, s-au d-na Dragoman Maria — 81 ani, marcată de dispariția ultimului său fiu.

Inițierea în resorturile acestui univers al senectuții constituie pentru noi un început de stabilire a unor legături sufletești de durată, care să corespundă nevoii de afecțiune a celor ce s-au adăpostit aici.

Pe vremuri numit Azil — instituție cu caracter filantropic, în care erau ținute copii, bătrîni, invalizi, bolnavi incurabili; astăzi Cămin — instituție în care sînt adăpostiți și îngrijiiți copii sau bătrîni, contra unei contribuții de întreținere (după D. Ex.), definiție la care se adaugă sensurile figurate de căldură, grijă, înțelegere — semnificații pe care Căminul de Bătrîni de pe str. Azilului nr. 4 le acoperă cu recunoscută competență.

Ilana FILEP

Sindicatul liber „Tehnica Nouă” Sibiu, format pe structura vechiului sindicat elandestin, existent la Cooperativa „Tehnica Nouă” încă în perioada dictaturii ceușiste și participant activ la Revoluție din primele momente, își exprimă solidaritatea cu luptătorii pentru adevăr, dreptate, democrație și libertate din cadrul ziarului „21 Radical”.

Solidaritate

Aflați în conflict cu o parte a personalului, majoritatea din administrație, adevărații redactori ai ziarului „21 Radical” sînt atacați neloial, cu scopul de a fi distrusă această tribună pusă în slujba luptei anticomuniste.

Față de această situație, Sindicatul liber „Tehnica Nouă” Sibiu își exprimă solidaritatea și dorința de a accorda întregul sprijin necesar ziarului „21 Radical”. Totodată, apelăm la celelalte sindicate să-și exprime public poziția față de această încercare de a distruge acest bastion al luptei pentru adevăr și democrație, care este ziarul „21 Radical”.

Viorel NEDELICU,
președintele Sindicatului liber „Tehnica Nouă” Sibiu

Din cărțile săptămînii 22-28 iulie 1991

Augustin — „De dialectica”. Ediție, traducere, introducere, note, comentarii și bibliografie de Eugen Munteanu. Editura Humanitas, 238 pagini. Lei 59

Mircea Eliade — „Solilocvii”. Editura Humanitas, 80 pagini. Lei 37

Nietzsche — „Antichristul”. Editura ETA, 72 pagini. Lei 37

Pamfil Șeicaru — „Nicolae Iorga”. Editura Clio, 144 pagini. Lei 40

D.F. Hatchet, G.G. Springfield — „Yalta. Înțelegeri pentru 50 de ani”. Casa de editură Excelsior — G.S., 104 pagini. Lei 45

Jacob Popper — „Pe ring cu Eugen Barbu”. Editura Victor Frunză, 156 pagini. Lei 57

Boris Pasternak — „Doctor Jivago”. Roman. Editura EMI-Comentator, Vol. I-II, 492 pagini. Lei 206

„SIBIANA“ are probleme?

— convorbire cu dl. ALEXANDRU ACARU, directorul Societății comerciale „SIBIANA“ S.A. —

— D-le director, cu ce probleme se confruntă „Sibiana“?

— Probleme... În ultimii ani problema numărului unui a fost și este materia primă: laptele. Acesta este colectat de pe întreaga rază a județului; se preia din cca 220 puncte de colectare, 50 la sută din cantitate e furnizată de fostele I.A.S.-uri, 50 la sută de la gospodăriile populației. Pe primele 6 luni ale lui 1991 s-a colectat mai puțin cu 56.000 hectolitri de lapte față de realizările similare ale anului 1990.

— Care este cauza?

— Scăderea este înregistrată la I.A.S.-uri. Cauza numărului unui... o știu mai bine dinșii. O altă cauză este că, prin desființarea unor G.A.P.-uri, vitele au trecut la populație, 2.000 de vite au trebuit să fie sacrificate pentru că aveau T.B.C. Altă problemă ce se cere rezolvată este că la punctele de colectare, vara, laptele nu este răcit (ca în Occident). Deci, trebuie să preluăm laptele de două ori pe zi.

— Au fost cazuri când laptele era necorespunzător?

— Rareori. Doar dacă laptele nu îndeplinea indicii de grăsime corespunzători STAS-ului. Se evită preluarea laptelui falsificat. Ca și a celui acidulat din care nu mai

putem obține nici un produs finit.

— De ce se acidulează laptele?

— Din cauză că nu se respectă condițiile de igienă. Uneori laptele nu este strecurat, din lipsă de tifon. La unele I.A.S.-uri nu se spală bine bidoanele. Sau unele instalații de mulgere mecanică nu sînt curățate la timp. La gospodăriile populației situațiile de acidulări sînt foarte rare.

— Cu ce alte probleme vă confrunțați?

— Cum am mai spus, avem probleme legate de desfacerea produselor lactate. A scăzut interesul de a vinde aceste produse.

— Din partea cui?

— Din partea unităților alimentare din comerț. Cunoaștem valoarea de neînlocuit a produselor lactate în alimentația copiilor, a bolnavilor, a tuturor categoriilor de vîrstă... Paralel cu scăderea interesului de a desface produsele lactate au crescut cheltuielile de producție.

Altă problemă ar fi legată de condițiile igienice din acele unități care vînd produse lactate. Condiții igienice precare față de pretențiile pe care le avem. Sîntem împotriva comerțului stradal. E vară, e caniculă. Precum se

știe laptele se poate degrada foarte rapid în aceste condiții.

— D-le director, în altă ordine de idei, care este valoarea prețului de achiziție al laptelui?

— Prețul de achiziție a crescut de aproape trei ori, de la 3,50 lei/l, în primăvara lui 1990, la 11 lei/l. Acest preț în considerăm acceptabil. Orice plus dat prețului de achiziție se reflectă în creșterea prețului de vânzare pe piață a produselor lactate. Optim ar fi ca, deocădată, prețurile de achiziție să se mențină. Altfel, creșterea prețului de achiziție va determina imediat creșterea prețului de vânzare a produselor alimentare, situație care va lovi în orașeni.

— Dar țărani?

— Un țaran nu ține doar o vacă. Și mai are și pămînt, gospodăria lui... E muncă mai multă la țară, dar traiul e mai ușor, cel puțin în privința alimentației.

(va urma)

Ovidiu TOMULEȚIU

Ocnă Sibiului, potențial turistic neexploatat, ne oferă în sezonul estival, „lacurile“ care aduc mai mult a bălți. Cînd și cine se va ocupa de această stațiune?

Foto: Iulian PREDA

I.A.S. Ruja

(Urmare din pag. 1)

decit cele ale unității. Închipuiți-vă că există un director care, prin ceea ce face, produce foarte multe pagube și foarte mult rău unității pe care o conduce. Nu se poate! Îmi veți zice, Să-l schimb! Ba da, se poate, și de schimbat nu se prea îngheșuie nimeni să-l schimbe, că de! Sforile unui mecanism alambicat încă funcționează, pilele, cunoștințele, relațiile, de asemenea.

Așa că stimatul tovarăș, devenit peste noapte domn, Radu Vasile, rămîne în continuare director la I.A.S. Ruja, unitate pe care o păgubește ca-n codru, cu chiuituri și cîntece de veselie. Probabil dl. Radu Vasile, fost protejat al p.c.r.-ului, este și acum protejat pe față și din umbră, protejat al celor care îi conduc pe cei ce conduc!

Dl. Radu Vasile a rămas director după revoluție datorită naivității și bunului simț al specialiștilor și muncitori-

lor din unitate. A fost un miel blind pînă în ziua în care conjunctura i-a permis să devină lup și atunci... Au început afacerile d-lui director, care au adus un prejudiciu de 711.000 lei, la I.A.S. Ruja. Afaceri cu societăți noi puse pe „afaceri“, cu persoane particulare, cu ceva măsurări de acte etc. În momentul în care cei din jurul său îi atrag atenția, aceștia devin indezirabili și atotputernicul Radu Vasile caută să se dispenseze de ei, desfășurându-le contractul de muncă. Aici urmează alte manevre, alte minciuni, alte abuzuri. Cursa aceasta nu se întrerupe. Dl. „director“ devine din ce în ce mai zgometos și mai dictatorial.

De florile mărlui, intervin Trustul I.A.S., Departamentul, Ministerul, Poliția etc., neschimbându-se nimic în soarta I.A.S. Ruja, devenit S.C. „Hirtibaciu“ S.A., care se transformă într-o căruță hodorogită, condusă de un vizitiu prost, pe care numai incon-

știența sau interesul îl mai îndeamnă să o conducă...

În numerele viitoare vom prezenta cîteva din faptele de „vitejie“ ale d-lui Radu Vasile, director la o societate care nu îi aparține, deși după cum o conduce nu s-ar zice.

Opinii

Ce mai face opoziția?

Cunoscuți, mai puțin cunoscuți și uneori chiar necunoscuți mă opresc pe stradă și-mi pun această întrebare. Le vorbesc despre greutățile întîmpinate. Ridică din umeri: — „Ce să-i faci, asta este!“ și-și văd în continuare de drum. Și aceștia nu sînt din acei „stupid people“ brucanieni, ci dimpotrivă, știu că revoluția (și „emanatii“ ei) nu constituie nici pe departe certificatul de garanție al democrației, că oricînd putem fi supuși (supuși) unui alt regim totalitar.

Oameni de diferite profesii, care sînt capabili și se știu capabili văd just situația actuală, intuiesc pericolul unui dezastru și singura lor reacție este o ridicare din umeri. Oameni care te uimesc prin capacitatea sau erudiția lor, tac sau se mulțumesc să-și susțină părerile doar în grupuri restrînse de cunoscuți.

În timpul lui Ceaușescu era o scuză: TEAMA. Trăiam cu toții în închisoarea comunismului, dar existau și groaznice pușcării pentru aceia care nu se aliniau doctrinei și comentau. Acum însă, avem măcar un drept, cucerit în decembrie '89, pe care, vrînd-nevrînd, stăpînirea îl tolerează (pînă cînd?): dreptul de a scrie și a vorbi liber. Și este de neînțeles cum nici acest minim drept nu este folosit, din păcate, de cei care ar putea foarte bine să o facă. Există poate motivația problemelor din viața personală a fiecăruia: dorința de a întreprinde ceva pe cont propriu, de a se realiza...

Îmi spunea deunăzi un intelectual tînr și activ, opozant hotărît, că este foarte oșupat să pună pe roate o afacere; mai întîi să reușească și apoi se va implica mai mult și în politică. Paradoxal! Să fii conștient că F.S.N.-ul caută să impună o „democrație originală“, cu o așa zisă economie de piață, făcută doar de gura lumii (occidentale), economie în care toate supapele sînt la discreția statului și totuși să riști să investești tot ce ai, înainte de a fi sigur că ești protejat de un stat de drept! Deci, mai întîi să ne „realizăm“ economic, că democrația vine ea! Și dacă nu vine? Sau, mai bine zis, cine să o aducă atîta timp cît apatia generală și dezinteresul față de politică permit nomenclaturii (vechi și noi) să-și facă nestingherita jocurile!

Guvernul susține că e singurul care cere o soluție economică („reforma exemplară“ a prim-ministrului, care exemplifică cel mult „modestia“ acestuia) și că numai acolo, în guvern, există specialiști pricepuți în toate. Clar: nu ești fesenist, nu ești specialist (cum era înainte cu carnetele roșii). Uimitor este cum, prin tăcerea lor, oamenii capabili din țară acceptă această jignire, ignorînd, se pare, conștiința propriei valori și așteptînd pasivi ca opoziția să facă minuni. Dar opoziția nu e cutia magică din care se revărsă apostolii democrației. Opoziția e constituită din oameni ca toți ceilalți, cu aceleași necazuri,

frămîntări, speranțe... Atîta doar că nu se mulțumesc numai să constate dezastrul spre care ne îndreptăm, ci se și străduie să găsească soluții salvatoare. Sînt și ei oameni care muncesc, au servicii, au familii, umblă și ei cu sacosele după mîncare, putînd totuși sacrifica din timpul și energia lor pentru idealurile de dreptate și libertate în care cred. Cu toate privațiunile și umîlțiile suferite, au rămas fermi fiindcă știu că există ceva mai presus decît agoniseala și anume datoria de conștiință.

Știu că numai printr-o luptă politică se poate realiza adevărata democrație, că numai într-un stat de drept sînt viabile revendicările profesionale, sociale, sau economice. Nu s-au închis într-un turn de fildeș ci, dimpotrivă, se străduie să ajungă la suflul poporului acestuia năpăstuit, pentru a-l face să vadă prăpastia în care sîntem tîrîți.

Ceața așternută de R.Tv.-R.Th. poate fi împrăștiată numai printr-o luptă de idei, așa cum, prin puterea minții, David l-a învins pe Goliat. Păcat de ideile bune risipite în discuții ocazionale (ale căror singure rezultate sînt nervii măcinați și sentimentul neputinței) cînd partidele opoziției au atîta nevoie de acele idei, acum cînd se hotărăște destinul țării.

„Ce face opoziția?“. — Suferă, fiindcă mult prea mulți stau deoparte!

Sorin GĂINĂ

Înminarea „Brevetelor“

(Urmare din pag. 1)

pe care o constituie faptul că acei care i-au împușcat pe Martiri sînt liberi. Ofițerii de miliție și securitate, col. Rotariu, maiorul Silvestru, maiorul Pădineanu și lt. col. Popa Gh., care au fost judecați și condamnați la ani grei de temniță se află bine amersi în libertate. „Să ne mai mirăm că sînt guri rele care-i blamează pe Eroii?“

[N.R. — Dacă acei lași, care îi blamează pe Eroii, au stat ascunși în pivnițe, în căile de baie sau care pe unde au apucat în acel decembrie de-foe 1989, asta e treaba lor. Dar acum să facă bine și să-și țină fleanca.]

Odată ceremonia încheiată conducerea Asociației a trecut la primirea fotografiilor și a unor scurte biografii ale Eroilor. Dl. Gheorghe Niță, președintele Asociației, ne-a împărtășit următoarele: „Urmășii Eroilor Martiri ai Revoluției se străduiesc ca la celebrarea a doi ani de la Revoluția din Decembrie 1989 să apară albumul comemorativ «RUGA UENTRU CEI CĂZUȚI — decembrie 1989». Atît vă pot dezvălui deocădată“.

Înainte de a încheia aceste rînduri, voi reaminti îndemnul repetat cu osîrdie de urmașii Martirilor: „Să-i respectăm pe Eroii!“ Măcar atît să facem pentru ei...

... a fost neînchipuit de frumoasă. Nu credeam că zidurile înalte ale reședinței „prințesului”, ce „înghetău” altă dată trecătorii, au putut adăposti o asemenea manifestare spontană, de adevărată revărsare a bucuriei simple și frățești. Ieri, 22 iulie a.c., la sediul Inspectoratului Județean de Cultură Sibiu au sosit invitați din străinătate:

festival să devină o permanentă”.

Fiecare delegație străină a ținut Inspectoratului și Primăriei câte un cadou simbolic: embleme ale orașelor, albume, casete și chiar o carte de bucate.

Ziua de ieri a mai fost marcată de un tur al Sibiului, în care s-au vizitat principalele muzee și monumente.

Prima zi a festivalului „Cîntecele Munților”...

Franța, Belgia, Italia, Turcia, Republica Moldova. Sînt așteptați și cei din Mexic, intrați deja pe teritoriul țării.

Grupurile zgomotoase, multicolore ce au umplut curtea Inspectoratului, fără prea multe ezitări, au început cîntecele, dansurile, fiecare etalîndu-și specificul național. Participînd cu toții, valoni, furci, basarabeni, italieni, bretoni, la hore, perinițe, pupături și îmbrățișări.

Festivalul a fost deschis prin cuvîntul de salut al d-nei Liviana Dan, șefa Inspectoratului Județean de Cultură. Din partea primăriei locale a participat dl. primar Trif. Domnia sa a remarcat: „E extraordinar faptul că din atîtea colțuri ale lumii s-au adunat aici oameni care iubesc muzica. Dorim ca acest

Inspectoratul Județean de Cultură Sibiu merită toate felicitările pentru maniera neconvențională, sărbătorească și ospitalieră în care a inaugurat festivalul.

Lucian FILIP

P.S.: E păcat că nu a putut veni și dl. prefect... Dacă nu acum, cînd, pentru ce și unde poate fi mai bine reprezentată administrația locală?

P.P.S.: De la d-na Liviana Dan am aflat că Primăria din Jina a refuzat, în ultimul moment, găzduirea delegației italiene. Se pare că la luarea deciziei a contat și hotărîrea, firească, de a fi găzduită gratis și nu pe valută. Lucru ce a deranjat, probabil, Primăria din Jina, poate prea atinsă de morbul economiei de piață.

(L. F.)

MAPAMOND FLASH

● Președintele irakian Hussein a semnat un decret de amnistie a tuturor deținuților politici și dezertorilor din armată, cu excepția ofițerilor. Hussein a afirmat că Irakul intră într-o nouă etapă istorică, cea pluripartită, renunțînd la cea monopartită (Partidul Baas). După ciocnirile de mîercură și joia trecută, dintre armata irakiană și luptătorii kurzi (150 de morți), duminică, Hussein s-a întîlnit cu liderul kurd, Barzani.

● Generalul cu patru stele, Norman Schwarzkopf, fostul

comandant al Forțelor Aliate din războiul din Golf, după o escală de două zile în Egipt, a sosit duminică, 21 iulie, în Arabia Saudită, pentru a inspecta ultimele trupe rămase aici.

● Noul președinte al Rusiei, Boris Elțin și-a inaugurat mandatul în forță, cu un decret anticomunist, ce va intra în vigoare peste două săptămîni: interzicerea activității oricăror partide politice (deci și a P.C.U.S.) la locul de muncă. Totodată, a cerut Sovietului Suprem al R.S.F.R.S. să propună Sovietului Sovietic Suprem interzicerea activității P.C.U.S., în toate întreprinderile sovietice, precum și în Forțele Armate și K.G.B.

Emil PORIME

PIERDERI

● Pierdut legitimație de serviciu eliberată de Întrepr. „Libertatea” Sibiu pe numele Cîmpoara Maria. ☉ declar nulă. (4478)

VÎNZĂRI

● Vînd televizor Grundig super-color, diagonala 67 cm. Telefon 3 86 30. (4458)

● Vînd Audi 100 și bicicletă damă. Tel. 3 46 49. (4480)

● Vînd Dacia 1300 din 1982,

Mica publicitate

73 000 km la bord. Telefon 1 73 04. (4481)

● Vînd urgent mobilă stil (folosită): dormitor, sufragerie, dormeze, dulapuri pentru haine, complete sau separate, vană fontă emailată. Familia Ivan, str. Timotei Popovici nr. 5. (4485)

● Vînd inel aur 14 K pen-

tru damă și lanțisor de aur. Cumpăr valută. Tel. 2 16 71. (4483)

● Vînd rochiță mireasă, import. Tel. 3 42 44. (4484)

DIVERSE

Firma „STYX” vă oferă șansa cîștigării sumei de 20 000 lei, investind doar 1 200 lei. Jucați cu încredere la „STYX” Sibiu, cartierul Ștrand, str. Vasile Cărlova 7, zilnic orele 15-19. Sîmbăta, duminică — închis. (4461)

DECES

Colegii de serviciu dela formațiile 13 și 17 din Întreprinderea „13 Decembrie” Sibiu sînt alături de Maria Dinu îndurerată de pierderea fulgătoare a scumpei sale surori. Dumnezeu s-o odihnească! (4479)

Legea protecției minorităților naționale din România

(Urmare din pag. 1)

Recunoscînd că democrația pluralistă și statul de drept sînt esențiale pentru garantarea respectării tuturor drepturilor omului și a tuturor libertăților fundamentale,

conștient de faptul că respectarea și dezvoltarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului este unul din mijloacele de apropiere între națiuni,

reafirmînd că respectarea drepturilor individuale și colective ale persoanelor aparținînd minorităților naționale, considerate ca drepturi ale omului universal recunoscute, este un factor esențial al păcii, justiției, stabilității și democrației,

avînd în vedere că nici unui popor nu-i poate fi indiferentă soarta minorităților naționale, cu care trăiește la un loc,

știind că minoritățile au nevoie de protecție pentru a-și păstra și afirma identitatea proprie și să fie puse la adăpost de orice discriminare sau tendință de asimilare,

știind totodată că minoritățile au dreptul legitim la manifestarea voinței lor de a-și păstra, dezvolta și afirma identitatea,

recunoscînd aportul minorităților naționale, adus în

decursul timpurilor la dezvoltarea economică și socială a țării și îmbogățirea tezaurului cultural al României,

considerînd minoritățile naționale ca o punte de legătură spre țările din Europa, cu care ele sînt înrudite prin limbă și cultură,

asumîndu-și obligațiile ce revin României din Declarația Universală a Drepturilor

PROIECT

Omului, adoptată de Adunarea generală a Națiunilor Unite la 10 decembrie 1948, din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, adoptat de Adunarea generală a O.N.U. la 16 decembrie 1966, din Convenția privind lupta împotriva discriminării în domeniul învățămîntului, adoptată de Conferința generală a UNESCO la 14 decembrie 1960, din Actul final al Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa, semnat la 1 august 1975 precum și din documentele finale ale următoarelor reuniuni C.S.C.E., în special din Documentul Reuniunii de la Copenhaga asupra dimensiunii umane a C.S.C.E., semnat la 29 iunie 1990, din Car-

ta de la Paris pentru o nouă Europă, semnată la 21 noiembrie 1990, din Proiectul Convenției europene pentru protecția minorităților, adoptat la Paris la 20-21 septembrie 1990, care este în conformitate cu Convenția pentru protecția drepturilor omului și libertăților fundamentale, semnată de membrii Consiliului Europei la 4 noiembrie 1950, precum și din alte documente internaționale, cum ar fi Acordul cu privire la protecția minorităților, încheiat cu România la 9 decembrie 1919 ș.a.,

neuitînd experiența dureroasă din trecut, cînd populația română majoritară din unele zone ale țării a fost considerată și tratată ca o minoritate, fiind lipsită de drepturi și apărare prin lege,

dorind să dea conținut prevederilor constituționale și reînnoind angajamentele mai vechi ale României față de minoritățile naționale,

angajîndu-se astfel că în România drepturile și libertățile individuale și colective ale minorităților naționale vor fi realizate și garantate,

Parlamentul României adoptă prezenta Lege a protecției minorităților naționale din România.

(va urma)

A MAI AVUT LOC O DISCUȚIE. ATÎT!

În 12 iulie Sibiu a fost vizitat de o delegație parlamentară germană, formată din dl. Klaus Franke, președinte, deputat în Bundestag din partea Uniunii Democrat-Creștine (U.D.C.), d-na Bettina Weiland, referent pentru relații externe al U.D.C. și dl. Peter Harry Carstensen, deputat în Bundestag al U.D.C. Oficialitățile județene le-au prezentat oaspeților preocupările pentru fixarea minorității săsești. Aceeași tematică au avut-o discuțiile desfășurate la Forumul Democrat al Germanilor din România și Uniunea Democrată a Maghiarilor din România. Din păcate, impresia atît a F.D.G.R.-ului și a U.D.M.R.-

ului, cît și a partidelor de auzentică opoziție a fost că delegația germană a bifat încă o acțiune în agendă, dar a fost prea puțin interesată concret de realitățile jalnice în care cu greu înțotăm. Înțînirea de la prefectură s-a desfășurat pe două registre separate. Formațiunea de guvernămînt și partidele safelitate ei, au promovat o atitudine formalistă, de mulțumire pentru ajutoarele umanitare acordate de Germania și de idealizare a raporturilor de conviețuire între români și sași de-a lungul istoriei, totul redus la cuvinte de circumstanță și nimic din dificultățile cu care se confruntă societatea noastră de astăzi.

Reprezentanții partidelor de opoziție au abordat concret problemele, subliniind carențele grave și deliberate ale procesului de democratizare, aflat în proporție operantă sub controlul structurilor comuniste.

Dl. Dejeu, a subliniat că sașii nu au plecat datorită atitudinii poporului român, ci datorită factorilor politici și economici, decurgînd din primii. În această situație P.N.T.-c.d. a luat inițiativa conservării patrimoniului săsesc. Dl. Cărlă, senator P.N.T., a subliniat că în proiectul de Constituție este prevăzut că toți cetățenii sînt egali, indiferent de etnie. Dl. Pop (Forumul Democrat Antitotalitar) a explicat oaspetelui german că peste Transilvania au trecut, de-a lungul secolelor, ciuma, holera, năvălirile barbare, seceta, inundațiile, cutremurele, dar poporul săsesc nu a fost alungat decît de ciuma roșie. Într-un loc cîumat nu se întoarce niciodată nimeni. În Germania, după război s-a procedat la denazificare. În România nu s-a

procedat la decomunizare. Dl. Gabriel Constantinescu (U.D.C.) l-a întrebă, cu o franchețe care a șocat, pe dl. deputat german, dacă dorește să audă cuvinte de bunăvoință sau dorește să cunoască ceva din realitățile locale, căci toate problemele în discuție sînt subordonate problemei comuniste, care nu a fost rezolvată. Dl. Constantin Apolzan (U.D.C.) a protestat la felul în care se face traducerea. Textele românești, a căror valoare rezidă în nuanța semnificațiilor, sînt traduse utilizîndu-se sensul general, prin care ajung veritabile banalități, iar mesajul interlocutorului român este recepționat ca fiind anost, sau chiar lipsit de conținut. Continuitatea situației anterioare căderii lui Ceaușescu este relevantă de faptul că mulți cetățeni români găsesc soluția în emigrare. Dacă înainte eram închiși în țară, pe dinăuntru, acum sîntem închiși pe din afară, datorită formalităților frenatorii promovate. Cînd discuțiile abordează teme stringente pentru șansa democrației în România, a le cantona numai în nivelul politicii înseamnă a dovedi dezinteresul pentru această șansă. Desigur, la ora actuală opoziția, la nivel județean, nu dispune în măsură suficientă de persoane experimentate în runde de negocieri politice, dar substanțiale. Oricum, problema fixării sașilor în România, sau reîntoarcerea celor emigrați în Germania rezidă în restituția sau repararea, în întregime, a proprietăților. Cel puțin 4/5 din proprietatea săsească, de la patrimoniul cultural la cel funciar, se află în posesia statului. Acesta este deci interesat. Beneficiarul exodului săsesc este statul român. Păgubașii sînt popoarele săsești și român.

Ion UNGUREANU

PROGRAMUL TV

10,00 Actualități. 10,10 Calendarul zilei. 10,20 Film artistic: „Dispariții misterioase” (S.U.A., 1942). 11,25 Super Channel. 12,35 Desene animate. 13,00 Țara piramidelor. 13,10 Ora de muzică. 14,00 Actualități. 14,10 Vîrsta a treia. 14,40 O muzică, o țară. India. 15,00 Tradiții. 15,20 Avangardă Tv. 15,30 Confluente. 16,00 Cursuri de limbi străine. 16,30 Muzica pentru toți. 17,00

Știri. 17,05 Salut, prieteni! 19,00 Știința în lume. 19,30 Desene animate. 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,45 Studioul economic. 21,10 Telecinemateca: „Unchiul Vania” (U.R.S.S., 1971). 23,00 Actualități. Cronică Parlamentului. 23,30 Un strigăt pentru tine. Spectacol de balet pe muzică de W.A. Mozart și P.I. Ceaikovski. 0,05 Recomandări din program.